

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
 OPĆINSKI SUD U VISOKOM
 Broj: P – 517/05
 Visoko, 19.09.2005 godine

Općinski sud u Visokom po sucu Suzani Stojanović u pravnoj stvari tužitelja „Eko Panda „ d.o.o. Visoko, zastupani po punomoćniku odvjetniku Nedimu Begović iz Visokog, protiv tuženika „ Gas Metal „ d.o.o. Visoko zastupani po punomoćniku odvjetniku Aidi Karavelić iz Visokog, radi smetanja posjeda, v.s. 5.500,00 KM, nakon što je dana 07.09.2005 godine održao glavnu, usmenu i javnu raspravu u nazočnosti punomoćnika tužitelja odvjetnika Nedima Begović i punomoćnika tuženika odvjetnice Aide Karavelić, sud je dana 19.09.2005 godine donio

R J E Š E N J E

Utvrđuje se da je tuženi smetao tužitelja u zadnjem mirnom posjedu nekretnina upisanih u zk.ul. broj 126 KO Ozrakovići a koje nose oznaku k.č. 424/1., k.č. 424/2., k.č. 424/3., k.č. 424/4, a što u naravi predstavlja pomoćne i poslovne zgrade u privredi kao i na zemljištu oko zgrada označeno kao k.č. 592/3., k.č. 592/7 i k.č. 592/8 sve K.O. Ozrakovići, na način što je dana 20.12.2003. godine oko 10 sati razvalio željeznu kapiju, presjekao katanac na ulaznoj kapiji, ušao u posjed navedenih nekretnina, dovezao i postavio 5 željeznih kontejnera, opremu, vozila i materijal, a nakon toga postavio novu željeznu kapiju na ulazu i na taj način samovoljno i nasilno oduzeo posjed i dio navedenih nekretnina i pomoćnih i poslovnih zgrada u privredi koje se nalaze u ul. Kadije Uvejsa, te se tuženom nalaže da odmah odveze sve postavljene željezne kontejnere, opremu, vozila i materijal, postavi raniju željeznu kapiju na ulazu i omogući i vrati tužitelju posjed svih navedenih nekretnina i objekata, pa ubuduće se kloni ovakvog ili sličnog smetanja posjeda, kao i da tužitelju naknadi troškove postupka u visini od 1.398,00 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj u tužbi navodi da je bio u zadnjem mirnom posjedu nekretnina upisanih u K.O. Ozrakovići, označene kao k.č. 424/1, k.č. 424/2, k.č. 424/3 i k.č. 424/4, sa zemljištem oko zgrada, što po starom premjeru odgovara nekretninama označenim kao k.č. 592/3, k.č. 592/7, i k.č. 592/8 K.O. Ozrakovići, a koje su locirane u Visokom ul. Kadije Uvejsa. U posjedu navedenih nekretnina tužitelj se nalazi od maja 2003 godine po osnovu ugovora o kupovini nekretnina od 16.05.2003 godine. Po ulasku u posjed

tužitelj je izvršio temeljito čišćenje nekretnina, popravku pomoćnih objekata i ograde, te započeo sa obavljanjem poslova.

Dana 20.12.2003 godine tužena je samovoljno u pratnji direktora Hečo Sabine razvalila željeznu ulaznu kapiju, presjekla katanac u ulaznu kapiju i ušla u posjed nekretnina na način što su dovezli i postavili pet željeznih kontejnera, opremu, vozila i materijal, a nakon toga postavili novu željeznu kapiju i na taj način protupravno i nasilno oduzeli posjed tužitelju svih nekretnina i objekata. Na temelju članka 83. Zakona o vlasničko pravnim odnosima tužitelj podnosi ovu tužbu i traži da sud utvrdi da je tužena smetala tužitelja u zadnjem mirnom posjedu navedenih nekretnina na opisani način te da tuženoj naloži da odmah odveze postavljene kontejnere, materijal, opremu i vozila, da postavi raniju kapiju na ulazu i vrati tužitelja u posjed svih nekretnina i objekata, a ubuduće se kloni ovakvog i sličnog smetanja posjeda, te da tužitelju nadokanadi troškove postupka u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužitelj je na glavnoj raspravi precizirao tužbeni zahtjev na način kako je to utvrđeno u izreci ove presude.

Tužitelj je dalje predložio da sud donese mjeru osiguranja kojom će tuženom zabraniti svaku aktivnost na predmetnim nekretninama do okončanja postupka odnosno zabraniti mu dalje dovođenje kontejnera, opreme, materijala, nasipanja nekretnina i bilo koja aktivnost na nekretninama i objektima, jer da se na taj način otežava izvršenje tužbenog zahtjeva.

U odgovoru na tužbu tužena u cijelosti osporava tužbeni zahtjev u pogledu parcele označene kao k.č. 592/3 upisane u K.O. Ozrakovići. Navodi da tužitelj ni po kom osnovu nije mogao biti titular zadnjeg mirnog posjeda navedene parcele jer je ista bila predmetom raspisanog konkursa za dodjelu neizgrađenog građevinskog zemljišta, a u svrhu izgradnje proizvodno poslovnog objekta i po osnovu kojeg konkursa je dodjeljena tuženoj rješenjem nadležne općinske službe od 09.12.2003 godine.

Dodaje da je tužena ušla u posjed samo dodjeljene joj parcele a da pri tome nije narušila javni red i mir niti oduzela posjed tužitelja.

Posebno ističe da je tuženi u posjedu parcele označene kao k.č. 592/3 ušao po osnovu rješenja o dodjeli i rješenja o plaćenju naknadi, nakon čega je nasuo i ogradio dio parcele. Od ulaska u posjed do danas nije traženo njeno napuštanje, a u tijeku je ponovni postupak dodjele te parcele. Dodaje da je tužitelj kupio parcele k.č. 424/1 k.č. 424/2, k.č. 424/3 i k.č. 424/4, K.O. Ozrakovići, što ne uključuje i naprcelu k.č. 592/3 K.O. Ozrakovići, pa prema tome tužitelj i nije uknjižen kao njen vlasnik a niti može biti zadnji mirni posjednik jer nije uveden u posjed te parcele nego je zadnji mirni posjednik bio tužiteljev prednik firma Obnova d.j.l. Visoko. Tužiteljeve parcele se graniče sa parcelom k.č. 592/3 ali nemaju zajednički karakter i status zemljišta, te imaju zaseban ulaz.

Nalazi da nije dokazano da je tuženi nasilno razvaljivanjem ušao u posjed tužitelja, a niti da ga je u tom posjedu omeo.

Predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i traži troškove spora.

Na glavnoj raspravi provedeni su dokazi tužitelja: izvršen uvid u kopiju katastarskog plana predmetnih nekretnina, u ugovor o kupoprodaji predmeta NP – 64 zaključen između Agencije za privatizaciju ZE-DO Kantona kao prodavca i MIS „Panda

„ d.o.o. Visoko kao kupca od 16.03.2003 godine, uvid u 11 fotografija lica mjesta prije ulaska tužitelja u posjed, u presudu Kantonalnog suda Zenica br. U – 254/03 od 25.02.2004 godine, u suglasnost Agencije za privatizaciju ZE – DO kantona od 21.03.2005 godine, u pismeno PU Visoko od 22.12.2003 godine, u službeni zabilješku PU Visoko od 20.12.2003 godine, u rješenje Kantonalnog suda Zenica od 26.09.2003 godine, u obavjest općine Visoko od 20.06.2005 godine, izvršen je uviđaj na licu mjesta u prisustvu vještaka geometra Fuada Kukić iz Visokog, saslušani svjedoci Hamdo Dervić, Emina Avdagić, Rizo Reuf, Dženan Limo.

Provedeni su i dokazi tuženika: pročitana informacija općine Visoko od 01.09.2005 godine, saslušan svjedok Vahid Hečo.

U parnicama za smetanje posjeda sukladno članku 83. Zakona o vlasničko pravnim odnosima utvrđuje se samo posljednje stanje posjeda i nastalo smetanje.

Na temelju nalaza vještaka geometra Fuada Kukić, te uviđaja na licu mjesta, sud je utvrdio da ulaz u ograđeni sporni krug ide od ulice Kadije Uvejsa, gdje se nalazi ulazna kapija i ista je na parceli k.č. 592/3 zv. «Pruga» površine 2010 m².

Desno od ulaza, na istoj parceli, nalaze se tri željezna kontejnera koja je postavio i koristi tuženik. Uz desnu ivicu parcele k.č.592/3, uz armaturnu ogradu, nalazi se visoka nadstrešnica koju je postavio tužitelj, a ispod nadstrešnice su parkirana dva teretna i dva putnička vozila tuženika. U blizini nadstrešnice nalaze se još dva kontejnera i svi su smješteni na parceli k.č. 592/3. Na istoj parceli uočava se materijal tuženika - željezna konstrukcija za gradnju hale, oprema za rad, alat, presa.

Sa lijeve strane od kapije proteže se zid od cigle, na čijem kraju je objekt – zapuštene ranije kancelarije, označen kao parcela k.č. 424/2 zv. «Otpad» u naravi pomoćna zgrada pov.22m², na ovaj objekt nastavlja se žičana ograda, koju je postavio tuženi i ista razdvaja parcele k.č.592/3 i k.č.592/8.

Tuženi izjavi da su oni postavili ogradu, kako bi ogradili svoju parcelu k.č. 592/3.

Parcela k.č.592/8 graniči sa parcelom k.č.592/3, i promatrano od ulazne kapije ista je lijevo od kapije. Na parcelu k.č. 592/8 dalje se nastavlja parcela 592/7.

Objekti na granici parcela k.č. 592/3 i k.č. 592/8 označeni su kao k.č. 424/3 zv.»Otpad» u naravi poslovna zgrada pov. 80 m², i k.č. 424/4 zv «Otpad» u naravi je pomoćna zgrada površine 231 m², sve k.č. upisane su u KO Ozrakovići, i iste su popravili radnici tužitelja.

Parcela k.č. 424/1 zv. «Otpad» jeste objekt - pomoćna zgrada površine 120m². Ova parcela-objekt lociran je uz desnu ivicu parcele 592/3, na istome je ranije izvršena dogradnja jednog dijela koji je vještak prikazao na skici, ali isti nije uplanjen.

Sud je dalje na licu mjesta utvrdio da sa glavne ulice Kadije Uvejsa postoji poseban prilazni kolski put koji je lociran prije glavne kapije i isti je označen kao k.č. 592/4. i prikazan na skici vještaka i isti jeste drugi prilazni put do k.č. 424/1.

Svjedok Hamdo Berbić izjavi da je ranije bio zaposlen u firmi Obnova Visoko čiji nasljednik je današnji tužitelj – firma Eko Panda, pa i danas radi kod tužitelja. Još za vrijeme postojanja firme Obnova Visoko ista je svoju djelatnost vršila u donjem i gornjem krugu, a predmetni događaj se desio u donjem krugu. Firma Eko Panda kupila je firmu Obnova Visoko, a on-svjedok je nastavio raditi i kod novoga poslodavca. Nakon

kupovine bio je prisutan kada je Agencija uvodila njegovog poslodavca u posjed kruga, te su počeli radovi na čišćenju donjeg kruga, tako da su popravili jedan objekt koji se srušio od snijega, potom su izvlačili otpadni materijal iz kruga i na tome radili oko tri mjeseca, pri čemu ih niko nije ometao. Radove su završili petkom, ne sjeća se datuma, a u ponedjeljak je trebalo biti otvorenje i početak rada da bi u subotu – prije otvaranja čuvar rekao da se ne može ući u krug, jer ga je zaposjela firma Gas Metal. Od čuvara je čuo da je nasilno provaljeno, da je dio kapije skinut i postavljen novi.

Svjedok Emina Avdagić izjavi da i ona radi kod tužitelja a ranije je radila u firmi Obnova u Visokom. Izjavi da je tužitelj ušao u posjed svih prostora ranije Obnove Visoko pa i u donji krug u Visokom koji je bio zapušten jer već dvije godine Obnova nije ništa radila. Radnici tužitelja su radili na uređenju tog kruga tako da su napravili tri nadstrešnice, kamionima su izvozili smeće i to je trajalo oko mjesec dana, za koje vrijeme ih nitko nije u tome ometao.

Ne sjeća se datuma ali zna da je bila subota kada su radnici firme Gas Metal nasilno ušli u taj donji krug tako što su odvalili bravu na ulaznoj kapiji i postavili drugu, zagradoili su dio kruga koji tužitelj nije stigao zagradoiti i nakon toga radnici tužitelja nisu više imali pristup u taj krug.

Svjedok Rizo Reuf i sam izjavi da je ranije radio u firmi Obnova Visoko a potom kod tužitelja koji je kupio raniju Obnovu Visoko i ovaj svjedok potvrđuje navode ranijih svjedoka, da su radnici tužitelja čistili donji krug, jer je sve bilo zaraslo a u krugu su kao otpad ostavljene stare gume, pa su na tom čišćenju radili oko mjesec dana i u tom poslu ih niko nije ometao. I on potvrđuje da je bila subota kada je firma Gas Metal razvalila kapiju donjeg kruga, postavila novu manju i zaposjela krug, a od tog datuma radnici tužitelja ne koriste taj krug. Prvog radnog dana nakon te subote prolazio je pored kruga i vidio je kamione i postavljene kontejnere i tada je saznao što se desilo.

Svjedok Dženan Limo izjavi da je zaposlen u firmi Limo Auto d.o.o. Visoko i da je 2003 godine ta firma bila angažirana od firme Eko Panda da s bagerom i dva kamiona radi na čišćenju donjeg stovarišta Obnove. Bilo ih je četiri radnika pa su se mijenjali i na tom poslu ostali više od mjesec dana. Izjavi da je na ulazu u stovarište bila kapija i ograda koja se nije vidjela od smeća. U radove ih je uveo Suad Ihtijarević – vlasnik firme Eko-Panda i pokazao što će raditi. Čistili su otpad: stare gume, željezo i ostalo.

Svjedok Vahid Hečo izjavi da je firma Gas Metal porodična firma čiji su osnivači njegova supruga i on. Tijekom 2002 godine općina je raspisala konkurs za prodaju jedne parcele kao poslovnog prostora na koji konkurs se javila i njegova firma, a po zaključenju konkursa Općinsko vijeće Visoko je firmi Gas Metal dodjelo parcelu k.č. 592/3 K.O. Ozrakovići, za što su općini platili 24.480,00 KM nakon čega su tražili da ih općina uvede u posjed, što nije učinjeno jer je na Kantonalnom sudu pokrenut spor oko rješenja dodjele parcele.

Dalje izjavi da je uz prešutnu suglasnost načelnika općine i šefa katastra firma Gas Metal ušla u posjed navedene parcele koja je bila neograđena ali sa glavne ceste imala je kapiju povezanu žicom, pa i danas firma Gas Metal koristi istu parcelu gdje je smjestila kontejnere, nasula frakcijom dio parcele i popravila kapiju.

Svjedok dalje izjavi da ostale parcele na koje se poziva tužitelj i objekti imaju prilaze sa druge strane, a ne samo sa ove gdje je glavna kapija.

Poznato mu je da je prije dolaska Eko Pande, odnosno prije rata i dvije godine poslije rata, taj prostor koristila firma Obnova Visoko, a isti je pripadao Željeznici. I sam je bio prisutan kada su useljevali u taj prostor nije bilo čuvara, bila je subota.

Iz svega proizlazi da među strankama nije sporno da je tužena ušla u posjed parcele k.č. 592/3.

Sporno je da li je ulaskom u posjed navedene parcele tužena učinila čin smetanja posjeda parcela k.č. 424/1., k.č. 424/2., k.č. 424/3., k.č. 424/4. k.č. 592/3., k.č. 592/8., k.č. 592/7 KO Ozrakovići, te da li je tužitelj bio u posjedu parcele k.č. 592/3, kako sam tvrdi, ili nije kako tvrdi tuženik.

Tužitelj tvrdi da je kupio sve sporne parcele i bio u posjedu istih počev od maja 2003. godine, sve do 20.12.2003. godine kada je tuženik nasilno obio ulaznu kapiju tako što je presjekao katanac na kapiji, a potom ušao u posjed spornih nekretnina, dovezao kontejnere, materijal, alat, postavio novu željeznu kapiju i time onemogućio tužitelju da koristi sporne nekretnine.

Tuženik tvrdi da tužitelj ni po kom osnovu nije mogao biti titular zadnjeg mirnog posjeda parcele 592/3 Ko Ozrakovići jer je ista bila predmetom raspisanog konkursa za dodjelu neizgrađenog građevinskog zemljišta, i po osnovu kojeg konkursa je dodijeljena tuženoj rješenjem nadležne općinske službe Visoko, te ulaskom u posjed te parcele tužena nije oduzela posjed tužitelju.

Ističe da je tužitelj kupio parcele k.č. 424/1 k.č. 424/2, k.č. 424/3 i k.č. 424/4, K.O. Ozrakovići, što ne uključuje i parcelu k.č. 592/3 K.O. Ozrakovići, pa prema tome tužitelj i nije uknjižen kao njen vlasnik a niti može biti zadnji mirni posjednik jer nije uveden u posjed te parcele, nego je zadnji mirni posjednik bio tužiteljev prednik firma Obnova d.j.l. Visoko. Dodaje da tužiteljeve parcele graniče sa parcelom k.č. 592/3 ali nemaju zajednički karakter i status zemljišta, te imaju zaseban ulaz.

Člankom 82. Zakona o vlasničko pravnim odnosima propisano je da posjednik ima pravo zahtijevati sudsku zaštitu od smetanja posjeda u roku od trideset dana od dana saznanja za smetanje i učinitelja, a najkasnije u roku od jedne godine od nastalog smetanja, dok je čl. 83.st.1. istog zakona regulirano da sud pruža zaštitu prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, pri čemu nisu od utjecaja pravo na posjed, pravni temelj posjeda i savjesnost posjednika.

Za sudsku zaštitu posjeda koja se ostvaruje putem tužbe sudu, u tijeku postupka raspravljaju se i dokazuju dvije činjenice i to kumulativno: posljednji mirni posjed i nastalo smetanje posjeda.

Nije od utjecaja koliko je mirni posjed trajao, pa dakle, trajao on trenutno, pruža mu se zaštita kao faktu zajedno sa smetanjem ili oduzimanjem. Pri tome nije od važnosti pravo na posjed, pravni osnov posjeda ili savjesnost ili ne savjesnost posjeda.

Na temelju provedenih dokaza ovaj sud nalazi utvrđenim da je tužitelj bio u posjedu svih spornih parcela tako što je iste čistio od otpada i pripremao za obavljanje svoje redovne djelatnosti.

Ovako sud zaključuje na temelju saslušanih svjedoka Hamde Berbić, Emine Avdagić, Rize Reuf i Dženana Limo, koji potvrđuju da je tužitelj bio u posjedu svih navedenih parcela tako što su radnici tužitelja oko mjesec dana radili na čišćenju parcela, za to

vrijeme da su popravili objekte, napravili nadstrešnicu i sl.. Iskaze ovih svjedoka sud u cijelosti prihvata jer nalazi da su isti potkrijepljeni i drugim dokazima, te da niti tuženik svojim paušalnim prigovorom na iskaz ukoliko je isti u suprotnosti sa navodima odgovora na tužbu, nije doveo u pitanje istinitost sadržaja iskaza ovih svjedoka.

Na temelju iskaza ovih svjedoka sud utvrđuje da je tužitelj bio i u posjedu parcele k.č. 592/3. KO Ozrakovići, za koju tuženi tvrdi da je bila u posjedu prednika tužitelja firme Obnova d.j.l. Visoko. Naime svjedoci tvrde, a tuženi ne osporava, da su radnici tužitelja napravili nadstrešnicu koja se nalazi upravo na ovoj parceli i ispod koje nadstrešnice su sada smještene vozila tuženika. Stoga sud i zaključuje da je tužitelj bio u posjedu parcele k.č. 592/3.

Kako i svjedok tuženika Vahid Hečo potvrđuje da su radnici tuženika ušli u posjed parcele k.č. 592/3, te time potvrđuje iskaze naprijed navedenih svjedoka, to sud zaključuje da su radnici tuženika skinuli lanac koji je bio stavljen na ulaznu kapiju te taj dio kapije zamijenili novim i ušli u posjed parcele k.č. 592/3 i to dana 20.12.2003. godine. Iako se niti jedan svjedok ne sjeća datuma, nego samo da je bila subota, što potvrđuje i svjedok tuženika, sud nalazi da datum nije sporan među strankama, pa utvrđuje da je tuženik ušao u posjed navedene parcele dana 20.12.2003. godine.

Kod ocjene iskaza svjedoka Vahida Hečo, te informacije Općine Visoko vezano za parcelu k.č. 592/3, sud je imajući u vidu da su u parnicama zbog smetanja posjeda relevantne činjenice za odlučivanje posljednje faktičko stanje posjeda i sam čin smetanja, pri čemu je bez značaja pravo na posjed i kvalitete smetanog posjeda, nalazi da iskaz ovog svjedoka, u dijelu u kome svjedok ističe da je po raspisanom konkursa Općinsko vijeće dodijelilo parcelu k.č. 592/3 K.O. Ozrakovići upravo tuženiku – firmi Gas Metal, te da su za istu dodjelu platili općini 24.480,00 KM, nije od značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari jer je očigledno da svjedok ističe okolnosti od značaja za pravo na posjed, o čemu ovaj sud nije ovlašten da raspravlja.

Tuženi dalje prigovara da tužitelj ima prilazni put do objekata-parcela k.č. 424/1, k.č. 424/2., k.č. 424/3. i k.č. 424/4, sa gornje strane ali je isti zarastao.

Prema opisu položaja svih spornih parcela, kako je to sud uočio na licu mjesta, a isto je vidljivo i iz skice vještaka, svi objekti imaju pristup sa glavne kapije koja je na parceli k.č. 592/3 i koju parcelu je sada zaposjeo tuženik. Da je tužitelj upravo preko parcele k.č. 592/3 dolazio i do ostalih spornih parcela sud nalazi nespornim među strankama, jer i sam tuženik priznaje da je drugi – gornji pristupni put zarastao, što ukazuje da isti i nije korišten. Nadalje nesporno je da je upravo tuženik postavio žičanu ogradu i time odvojio parcelu k.č. 592/3 od parcela k. 592/8 i objekata koji se na njoj nalaze, pa je očigledno da je onemogućivši tužitelju ulazak na kapiju na parceli k.č. 592/3 istome onemogućio i korištenje svih drugih spornih parcela.

Kako sud nalazi utvrđenim da je tužitelj bio u zadnjem mirnom posjedu svih spornih parcela, kao i da mu je posjed spornih parcela onemogućen dana 20.12.2003. godine kada je tuženik ušao u posjed parcele k.č. 592/3, to time nalazi da su utvrđene dvije činjenice i to zadnji mirni posjed i čin smetanja, kao pravno relevantne činjenice za

odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, pa je stoga i odlučio da se tužbeni zahtjev tužitelja usvaja, a temeljem članka 83. Zakona o vlasničko pravnim odnosima.

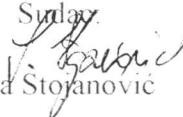
Odluka o troškovima temelji se na članku 386. ZPP FBiH.

Sud je utvrdio da ukupni troškovi tužitelja iznose 1.398,00 KM, a isti se odnose na pristup na pripremno ročište, glavnoj raspravi i dva nastavka glavne rasprave, a sve po punomoćniku odvjetniku i sukladno odvjetničkoj tarifi u iznosu od 1080,00 KM, porez na usluge 108,00 KM troškovi vještačenja u iznosu od 150,00 KM, te pristojba na tužbu i rješenje u iznosu od 60,00 KM.

Kako je tužitelj uspio u parnici to je sud istome i dosudio navedene tražene troškove.

Sud nije priznao troškove tužitelju u visini od 560,00 KM i to za sastav tužbe i sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje u visini od 540,00 KM, jer niti tužba, a niti prijedlog nisu ovjereni pečatom odvjetnika te nema dokaza da su isti i sačinjeni po odvjetniku, te za upotrebu vlastitog vozila u visini od 20,00 KM, jer punomoćnik iste nije dokumentovao.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Sudac

Suzana Stojanović

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 dana od dana donošenja rješenja. Žalba se podnosi u tri primjerka, putem ovog suda.